

Bag visiret

Lis Briston Medlem nr. 494-43

Lis og Indien

Jeg har valgt Lis som den næste, jeg vil kigge nærmere på "bag visiret" - Lis's fascination af Indien - og det at hun rejser rundt alene, synes jeg er rigtig sejt.

Lis er i dag 71 år. Da hun var 45 begynde hun for alvor at tage på ferie - gerne Kreta dengang. "Jeg har nok været der 25 gange" fortæller hun "Jeg har kørt på MC dernede rigtig mange gange og nydt det! Jeg kan anbefale Kreta og MC kørsel, og jeg vil da gerne vise rundt, hvis der nogen, der vil med", siger hun og griner.

Et par gange var hun også i Vietnam - på cykelferie. "Det var også gode ferier, men lidt dyrt" fortæller hun - så derfor blev det Indien, der blev det foretrukne rejsemål. Første gang var i 2009.

Bambushytter

Når Lis tager til Indien, er hun der 5 uger ad gangen - Hun bestiller en billet til et sted, hun har kigget ud hjemmefra - lidt afhængig af prisen. Hun bestiller hotelophold til de første 1 til 2 nætter hjemmefra, så hun ved, at hun har et sted at bo, når hun kommer dertil. Men herefter rejser hun lidt på må og få - med bus eller tog til andre steder i Indien. Det er ingen problem, fortæller hun. Det er nemt nok at få noget at bo i. Et hotelværelse, et telt på stranden, en bambushytte. "Der kan man lukke døren", siger Lis og fortæller, at hun foretrækker bambushytte frem for hotel - "Så er der ingen, der går og spørger til en" siger Lis, der ikke lægger skjul på, at hun helst vil være sig selv - dog vil hun helst bo, hvor der er andre omkring hende. "Man skal aldrig bo **helt** for sig selv" - Det er for farligt, siger hun. Og man skal da bestemt ikke tage sit eget telt med, så er de

Bag visiret

helt klar over, at man er turist"! Det er primitive overnatninger, fortæller hun - men rent og med myggenet.

Alle måltider spiser Lis ude Og det hele er billigt i Indien. Hun har altid en elkedel med i kufferten, så hun kan lave sig noget the og koge drikkevandet - og det vand, hun børster tænder i. Hun er altid påpasselig med ikke at blive syg - og det er indtil videre lykkedes hende at undgå maveonder.

Jeg spørger hende, om hun aldrig er bange, når hun sådan rejser rundt alene i fremmedartede lande. "Nej" svarer Lis bestemt, "for så skal man blive hjemme"! Hun fortæller, at hun bruger sin sunde fornuft og mærker, hvis der er noget, der ikke er godt. Hun har heller ikke været bange, når hun har kørt rundt ene på MC på Kreta - Dér punkterede hun engang. "Den slingrede godt nok noget", fortæller hun., "Det var meget væmmeligt, for jeg kunne jo ikke styre den"!

Lis er meget selvstændig og lar' sig ikke pylre om - hun ringer hjem til familien en gang om ugen, når hun rejser rundt. "For de ved jo alligevel ikke, hvor jeg befinder mig", siger Lis. Hun går som regel ind på et turistkontor og ringer - det er så billigt, fortæller hun. Et kvarters snak med Danmark koster 20 kr. Hun har mobilen med til Indien, men bruger den ikke. "Og jeg har jo aldrig været syg dernede, så det går nok" siger hun.

Gaver med

Når Lis rejser til Indien, har hun gaver med. "De mærkeligste ting", siger hun og griner. "Det skal være flade ting, så de ikke fylder i kufferten". Hun har haft glansbilleder med, kuglepenne og blyanter, elastikker og papir (men det var for tungt at transportere, fandt hun ud af)

Bag visiret

Tingene er til skolebørnene, og Lis går bare rundt og finder en skole - eller spørger sig frem, og går så ind og siger, at hun har gaver med til eleverne. Hun fortæller mig, at hun har været på en skole for forældreløse børn, og et hjem for retarderede børn og unge - fra 4 - 5 år og op til 30 år. "De sad kun og stirrede ud i luften", fortæller hun. "Det var en mærkelig fornemmelse at være der. Det rørte mig meget og var trist at se. Men de var meget rene på hjemmet - det går personalet meget op i."

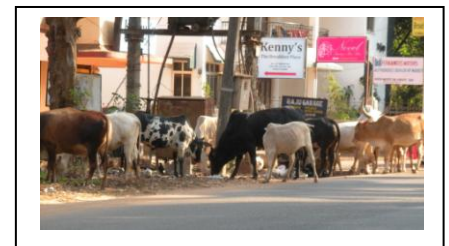
"Og ved du hvad", siger hun. "til den skole havde jeg en presenning med. Jo, for de har altid brug for sådan en - enten som ly for regnen eller som skygge for solen"! (*Godt tænkt Lis!! red.*)

Hun har et princip med, at hun ikke giver pengegaver, kun materielle gaver. Hun gav godt nok penge til hjemmet for de retarderede - og fik kvittering af nonnerne for beløbet!

Inderne

Sprog og penge

Jeg spørger, hvilket sprog hun taler i Indien - og det er engelsk, fortæller hun. Hvis forståelsen ikke lykkes med engelsk, bruger hun sit kropssprog, - og hun har aldrig haft problemer med at kommunikere med inderne. Pengene i Indien hedder rupeer. For 100 danske kroner får man ca. 1000 indiske rupeer. Lis fortæller også, at der er køer overalt - de står tit stille og spærrer for trafikken - og man må ikke skubbe dem væk - en gang stod der en i en rundkørsel i Goa, hvor hun skulle forbi - og den flyttede sig ikke. Køerne er altædende og magre. De er sultne, for inderne gir dem ikke noget at spise.

Bag visiret

Lange gevandter

Inderne er et meget venligt folkefærd. De går klædt i flotte farvestrålende klædedragter. Mændene i bomuldsskjorter og lange bukser - og alle har bare tæer. Børnene har det samme på som de voksne - skolebørnene har skoleuniformer på. Hver skole har sin uniform. Skjorter og nederdel til pigerne og bukser til drengene. "De er så søde", siger Lis. Det er gratis at gå i skole, men de skal bære uniform. Nogle gange kommer børnene ikke i skole, fordi forældrene ikke har råd til deres skoleuniform.

Lis fortæller, at hun efterhånden selv går mere påklædt, når hun er der, end hun normalt ville gøre i varmen. Hun har armene dækkede til albuerne og tøj, der går ned til anklerne. "Det er godt at have poset tøj på, for så svaler det så dejligt", siger hun - men det er også for at vise dem respekt.

Bøger om Indien

Når Lis kommer hjem fra en ferie i Indien, læser hun om noget af det, hun har set og om landet i det hele taget. Så fatter hun mere og mere af det hele, fortæller hun. Kvinder må ikke gifte sig igen, hvis manden dør. Lis mødte på stranden en sød kvinde, som fortalte, at hendes mand var død. Lis foreslog, at hun fandt en ny mand, for hun var så sød - men det var ikke tilladt. Kvinden var heller ikke utilfreds med sit liv - hun var lærer og fik det, der svarer til 3.000 kr. om måneden. Det var en god løn.

Nogle af begravelsesritualerne er, at man begraver de døde 2 gange. Først én gang i jorden - så graves de op igen og knoglerne renses for kød. Det er den ældste søn, der forestår dette job, og så begraver man dem igen eller brænder dem.

Bag visiret

Indiske kvinder vælger ikke selv deres ægtefæller - Lis fortæller om en ung mand, hun kender fra et hotel, hvor hun har boet mange. Han fortalte Lis, at næste gang hun kom, var han nok gift, for faderen var ved at finde en kone til ham. Det skal helst ske inden den unge mand var 30 år - og inden hans tilkomme var 24 år. Tit bor manden væk fra familien pga arbejde, og de bor altid hos mandens forældre. De har ingen bolig selv, og der bor altid 3 generationer sammen i et hus.

Jeg spørger Lis, om hun selv har kørt MC i Indien - det har hun ikke, men fortæller, at hun har siddet bagpå. Det var en af de gange, hun var på besøg på hjemmet for de retarderede. Hun havde taget en taxa derud første gang, hun var der, men nu var der strejke, så hun måtte gå derud. Hun kom dog i snak med nogle store knægte, der stod med nogle motorcykler. De ville godt køre hende derud og forlangte det samme, som taxaen kostede. Det blev en aftale og Lis hoppede op bagpå motorcyklen. Den unge mand ventede pænt på hende, så hun kunne komme med tilbage igen. *(frisk dame! red.)* Turen kostede højst 10 kr. "Man skal ikke være bange - man siger bare, hvornår man vil hjem igen", griner hun.

Inderne gør rent med riskoste - "De fejer vildt meget - altid!" fortæller Lis. "Også på gaden - de fejer sammen og smider det så over til naboen - de er meget renlige"! *(og smarte! red.)*

Lis er ikke i tvivl om, at hun vil fortsætte med sin rejseaktivitet - uanset hvorhen.

Jazz

Lis går til linedans og er meget interesseret i jazz - Hun tager til jazzfestivals i Tyskland og Sverige - skal til Sverige i august og til Tyskland i november - hun er med i en lokal jazzklub, men tager som oftest alene til festivals. Så

Bag visiret

læser hun bøger og går til gymnastik. Lis har ingen bil, så det er MC, der er hendes transportmiddel - og ellers tog og bus.

Livsnyder

Lis har 2 børn og børnebørn, der alle bor på Sjælland.

Hun kører gerne på MC i udlandet. Har været i Norge 2 gange sammen med Ingar. "En fantastisk kammerat at køre med, og han lavede fine ture."

Hun har også kørt med sin søn til Sverige i sommer, hvor de boede på campingplads sammen med børnebørnene. "Det var hyggeligt", siger Lis.

Hun står ikke tilbage for noget. "**Gør det du gerne vil - når det kan lade sig gøre!**" er hendes anbefaling. Og hun gør temmelig meget alene. "Der er jo ingen på min alder, der gør det jeg vil" ! Når Lis spørger nogen, om de vil med - så venter hun ikke længe på et svar - Så er hun rejst af sted selv. Hun er ikke den tålmodige sjæl og kan lide sit eget selskab. (*En rigtig god evne, efter min mening!, red.*) "Bare ha' din tandbørste med, så går det nok", sir' hun og ler. Hun rejser mindst 4 gange om året.

Flere gange har Lis været på MC højskole. Her i sommer på Borbjerg Mølle, som hun fint kan anbefale. Desuden er hun tit med på Touring klubbens fælles ture.

Hun er med i **Livsnyderne**, der havde 10 års jubilæum i november - "De andre er blevet gamle - der er jeg ikke selv", siger hun.

Hun har haft 3 motorcykler og en scooter - en Diana 200 ccm. "Den var stor dengang", siger hun. Så fik hun en 250 ccm Suzuki, og dernæst en Kawasaki 500 GPZ - rigelig høj til hende, var hendes mening.

Bag visiret

Og nu på 12. år har hun sin Virago 535. **MEN hendes søn kigger stadig efter en ny MC til sin mor!**

Jeg snakkede med Lis fredag d. 31. oktober 2014. Og jeg må nok sige, at jeg efter dette interview har endnu mere respekt for dem, der tør gøre det, de gerne vil. Tak fordi vi måtte være med dig på denne "rejse" Lis.

Dorthe Ullerup

Godt gået Lis!